

39-ik szám.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkelátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.–dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.
 Hirdetések díja: 1 hasábos petsor 7. kr.

XXII. kötet.

Septemb. 24-én 1870.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Bizom bolond világ ez! Bonaparte Petert pofon üti Victor — kicsit, Bonaparte Peter lüvi ütöt agyon, s Bonaparte Petert fölmentenek, hogy nem gyilkos; — Bonaparte Lajost üti pofon Victor — nagyon, Bonaparte Lajos azir nem lü senkit agyon, s mig izz Bonaparte Lajost elitilnek, hogy gyilkos. — Ezirt legyen az embernek jo zive.

Pedig nalunk masfil napig tartota magát koczmadzagon gyüt telegram, hogy mikor Napoleon megadot magadat burkus kiralynak, nem, csak hirtelen kirantota nadrag zsebiböl püstölyt s ledurantota kiraly is azutan magát fejbélüte cyancaliumal. Ne tesik hinyi, nem igaz.

Hanem azt bizonyosan mondhatok, hogy mikor Eugenia csaszarnix sürgetet titkos telegramban Beustot, hogy Ausztria huzon kardot melete: Beust csak anyit telegrafirozta neki:

„A. e. i. o. u.“

Abul aztan megtudhatot feleletet: „Austria Erit In Orbe Ultima,“ a ki kardot fogja kirantani.

No de mar most olaszok is elmondhatnak: „h a b e m u s P a p a m!“ Ugyancsak meghabealtak szeginyt! Igaz, hogy nagy bűn volt elfoglahnyi Romat; de az izz igaz, hogy most azutand ot vanak foras töviben, a hun kaphatyak 18 garazsir indulgentias levelet s aban ez a bűnük izz meg lesz bocsatva. De olezon lequittelnek ü szentsigivel! Ük elvesznek tüle birodalmat s ü szentsige ad nekik tizenyolez garazsir bünbocsanatot. E nagyon ros z gsheft!

Most mar nekünk izz csak kelene tenyi valamit. Csak nem maradhatunk itt kuczκόban! Mig azt gondolja valaki: megnimultunk. Csak mar Madarasz barátom inditvanya sikerülne, hogy orszaggyüli z összehivatasik, hogy szavazhatnank a fölöt, hogy francziak gyözenek-i, vagy burkusok? Hej tudom Gonda Laczi barátom izz csak mondana valamit, a mibül burkus kiraly g o n d a l k o z o b a esnik, s ha sikerülne talan mig egy kormánybiztost izz kiküldenyi, a ki veszekedő feleket kiegyeztesen. Az a Péchy nem lene ros z: ha tuta Erdilben rendet csinyalnyi, hogy ne tuna Francziaországban? — Aztan

meg sok interpelatio mind rakasra irik zsebtünkben, hogy nincs van országos ülizs. Is az a Somsich most megy el Somogyba szüretelnyei! Pedig mi azt hataraztunk, hogy neki ot kel ülnyi mindenap 10 oratul 2-ig elnöki tronuson, vagy van kipviselő vagy nincs, is Jambor Palinak melete ülnyi, vagy van karzaton chignon, vagy nincs. Hat a mi határozatunkat senki se nem tisztel?

No hat magam sem.

Tallérossy Z.

Európa jövődő térképe.

A hármás kis tükörből, vén gyermekek számára.*)

Im itt áll előtted, oh boldog halandó,
Földrészünk térképe. A régi mulandó.

Legfeljül Albion, egy vén zsémbes dáma
Irlandot, rosz kölykét tartja kapiczánba.
Belöle szomszédja mit sem vehetend el,
Mivel körös körül védelmezi tenger.

De már Spanyolország, hogy félsziget, bánja,
Megint visszakerül elfutott bálványá.
A kicsinynek maradt jámbor jó Portugál
Csendesesen viseli magát, a hogy dukál.

Frankhon átváltozik vörös respublikká,
Fegyverkezik titkon, s ez leszen publikká,
Nem törheti soká a vallott kudarczot,
Kisüiti a Chassepot, és várja a harcöt.

Bezzeg Németország akkora testté lett;
Hogy gutaütéstől immár könnyen félhet.
Nehéz emészthető Belgiumon keze:
Ha azt is beágja, még bajára lesz e'!

Kissé meglapitva Osztrák- s Magyarországot
Szemszédnak könyöki nagyon zsenirozzák,
Ó meg a törököt nyomja altestével
S szemét eltakarja a schimléderével.

Nagyra van a talján, hogy egész ember lett,
Romát, Calabriát, Nizzát visszaperlett.
Corsica félszemmel oda sandit rája,
Hogy Sardiniához ragadjon, azt várja.

*) Lásd a nagy képet.

Szélrül az óriás rongyszedő, a muszka.
Kit tesz puttonyába? épen most alkuszszá.
Szegény falábu dán, s svéd tengeri rozmár
Jajgatva kiáltnak: itt jön az orosz már!

K-s M-u.

A köztársasag kikiáltása Párisban.

(A „Reform“-ból kiollóvva.)

A kór lezsiszlativból egyenesen a Hotel dö Vilybe*) hullámzott a tömeg. Ez a hotel a legnevezetesebb hotelek egyike Párisban. A kinek pénze van, az mind ebbe a hotelbe szokott szállni.

E szállodát sűrű népesoport veszi körül minden oldalról. Borzasztó láрма volt, hitták a bérlöt, a ki azonban nem jelent meg, miután a zavar keletkezésekor rögtön elhagyta a szállodát.

A vendéglő egyik termében ott ültek a baloldali képviselők. Mogmondták a főpinczérnek, hogy senkit se ereszszen oda, miután ök ott köztársasági kormányt csinálnak.

De a néptömeg erősen követelte a bebocsáttást. Dörömbözött a kapun borzasztón, hiába könyörgött nekik a hausknecht. Benyomták a kaput és betolulták az ivóba.

— Bort ide! — kiáltanak dühösen — inni akarunk a köztársasag egészségére.

A szegény kellerekeknek inukba szállt minden bátorságuk, lóhalálában rohantak a pinczékbe, s nyalábbal hozták a sok drága, jó sampányert. Persze a csöselék nem birta megbecsülni, ugy ita mint a vizet s az ivóban levő szent képekhez vagdosta a üres palaczkokat.

Egyszerre valamelyiknek eszibe jut s elkiáltja magát:

— Hol van Gambetta, meg a többi? láttuk hogy ide jöttek korhelykedni.

Ázzal el kezdték keresni a kormánycsináló baloldali képviselőket. Bementek a konyhába, istállóba padlásra, pinczébe, sorba faggatták a vendéglői cseleléseget, mig valamelyik meglát egy ajtót s arra mutat:

— Ott vannak ni!

Be akarnaak rohanni, de a főpinczér elibök állt:

— Meszszió! ide nem lehet bemenni.

— Micsoda? — kiáltá a tömeg — nem lehet? hát micsoda kocsma ez? majd megmutatjuk, hogy

*) Gyöngébbek kedveért megjegyezzük, hogy Párisban a „Hotel de Ville“ = városháza.

lehet! Hát azért nyilvános hely ez, hogy eltiltsák az embert belőle? Voltunk már mi a troa frér provanszóban is, az csak különb vendéglő valamivel mint ez! Hisz ez nem is vendéglő, ez csak olyan szurdik, csak holmi lebujs.

Erre előkerült a szegény kocsmáros is s az Istenre könyörgött, ne menjenek be abba a szobába.

— Hallja kend csapláros — orditá rá egy vörös orru uvrié, oda tartva kérges öklit a halálra rémült kocsmáros orra alá — kend itt ne parancsolgasson. Kocsmában az az ur, a ki fizet. Mi ugyan nem fizetünk, de azért urak vagyunk. Mikor republika van, akkor mindenki ur, kivéve a kocsmárost. Lóduljon hát innen, mert ugy taszítjuk széjjel ezt a komisz csárdát minden Laczikonyhástól, hogy az építő mestere se ismer rá, hogy ez valaha csapszék volt.

A szegény kocsmárost leteperték s annak félholttestén keresztül betörének a tánczterembe. Ott szerencsére már akkor megcsinálták az új alkotmányt, Gambetta kilépett és kikiáltotta a köztársaságot.

A hotel dö vily kocsmárosa nem bánta meg azt a kis rémületet. Azóta az ő fogadója valamennyi szálloda közt a legnevezetesebb vendéglő Párizsban.

Közös kórházi dialog.

(Közli egy betegápoló.)

Schön jut morjen, hej, francia!

Hát com ment vous portez vous?

Mondd meg nekem — kérlek szépen —

Minek ez a háboru?

Mert hogy ezt mért indították,

Én azt — bei jott! nem tudom;

Ééne jute jábe jottes

A békesség mondhatom.

Gut morg! gut morg! kamerad Feind,

Bon jour, Monsieur porosz!

Hát csak megakarunk verni,

Ha nem segít az orosz;

Megmutatjuk nektek, mik

Természetes határok,

Az a Rénus nagy folyama,

Nem valami kis árok.

Bei jott, mondom, ti francziák

Okos emberek vagytok,

Utóbb nekünk még tán egy kis

Rénusi bort se hagytok.

Es jinge wohl, aber 's jeht nich,

Mert még mi is itt vagyunk,

Mint nemrég az osztrákokat,

Ugy tönkre pocsekölünk.

Ah! pardonner Kamerad Prüssz,

Hogy c'est donc une autre chose:

Egy lamlaket osztrák-német

S egy kurazsirte franczóz!

Naturelement, ti mondjátok

Hogy ez így tán n'est pas bon,

Pedig ez csak à la Nizza,

Ártatlan annexion.

De minek így marni egymást

Nézd, nekem nincs jobb kezem,

Haza menvén nyomorultan

Családommal mit eszem?!

Mak nix, mak nix, Kamerad Prüssz,

Lám nekem meg lábam nincs;

De a honneur, de a gloire

Ez mindennél drágább kincs!

S hazatérve fél lábbal is,

Én azért de tout mon coeur

Azt fogom kiáltni büszkén,

Lelkesülten: Vive l'empereur!

Mit beszélsz francia bruder

Nem olvastál hirlapot?

Az a honneur, az a gloire

Se d a n n á l mind elkopott.

Macmahon sebben, az őrség

Feladta szépen a várt;

Vilmos király meg Kasselbe

Küldte a fogoly császárt.

Nálatok már kihirdették

A szabad republicát;

Detronizálták az átkos

Parvenu dynasztiát.

Jaj ha úgy van! akkor én, mint

Szabad polgárhoz illik,

Hazatérve azt kiáltom:

Toujours vive le republique!

Franciaország fiához.

Amerikába helyezte a költő lángeszze Párist:

Megfordítva legyen — rajtatok áll — a való.

A capitolum bevétele.

Bellum divinum 7 rohamban.

VICTOR EMAN. Cadorna vezérem!

Európa száját,
Olaszok sohajját
Többé ki nem állom.
Ugyan jó vitézem,
Neked azt ajánlom:
Európa száját,
Olaszok sohajját
Fogd fel egy csapással:
Pápai zuávval
Tűzz össze — de szépen.
Légy te arra készen:
Holló a hollónak
Szemét ki nem ássa.
Souverain pápának
Én vagyok a mássa.

CADORNA TÁBK. Értem uram király.

Vitézed készen áll.
De csak még egy szóra!
Hátha engem Róma
Fogadna barátul,
És az öreg apót
Elüzné galádul:
Ki maradna hátul
Betenni az ajtót?

VICTOR EMAN. Oh, a dolog vége!

Nekem csak az kéne.
Iszonyukat látok.
Mondják álomlátók:
Rosz csillagok járnak
Most minden királynak.
Hátha ez a menykő
Macaroni fajzat
Még ez idő alatt
Koronánkra hajtát?

CADORNA: Respublicás szél fu

Most minden bokorból
Jobb lenne most nekem
Nem menni ki Flórból.

VICTOR EMAN. De ki méssz!

CADORNA: Rómába!

II. Jelenet a szent földön.

(Cadorna pápai területen. Egyházi állampolgárok. Pápai zuávok)

CADORNA: Pápa szent földének

Istentelen népe,
Készülj a halálra!
Addig nem lesz béke,
Míg az olasz fegyver
Minden gaz fajzatot
Itt mindjárt le nem ver.
Azért riadatok
Fel olasz vitézek
E népet öljétek!

EGYH. ÁLLAMPOLGÁR. Ugyan jó Cadorna vezér,

Az istenért hova beszél?
Hiszen mi szabadtónkat,
Nem ellent, nem hódítónkat
Látunk kelmed vitéziben,
Áldja meg a boldog Isten!
Ime itt van a mi várunk,
Bele tárt karokkal várunk!

CADORNA: Hüm... (egy telegrammal tudtára adja a királynak ezen el-
lenség fogadtatást, ki otthon magas szivgörcsökebe esik.)

PÁPAI ZUÁVOK: Hős vitéz Cadorna!

A zuav katona,
Még pedig pápai —
Nem is kell mondani.
Tehát im itt állunk,
De szembe nem szállunk
Vitéz seregeddel.
Itt a kardunk, vedd el,
Mert ha nem: rád lövünk,
S aztán hozzád szökünk.
Dugd be hát a kardod.
Ne csinálj boldondot.

CADORNA: Már ha éppenséggel

Ennek így kell lenni,
Hát a zuavokat
Fogságba kell tenni.

III. Jelenet telegrafon.

(Cadorna és Viktor Emanuel telegrafroz-
nak egymásnak.)

CADORNA: Lakosság vagyok. Zuav
nekem adta magát. Nem kapok kívül
verekedni. Katonai besület. Olaszok-
ból legalább egy ezredet, hogy legyen
kivel megverekedjek.

VICTOR EMAN: Irj valamiképp, gyorsan
a pápának előre, hogy legalább ő egye-
dül ne hogy megadja magát. Katona
kell a háznál, Garibaldi nekem akarja
adni magát. Baj nagy. Róma kell.
Gyorsan.

IV. Jelenet a Capitolumban.

(A pápa. Egy bolygó lelkiismeret. Capi-
toliumi libák.)

A PÁPA: Öröködbe uram olaszok jöt-
tenek,
Capitoliumod falára történek!
EGY BOLYGÓ LELKIISMERET. Így
törtél te is be urad örökébe.
Mig államod leszen, kerülje a béke.

A PÁPA. Mit keressz te itten?

Üzzön el az Isten.
Takarodj' e labból!
Lelkiismeretnek,
Emberszeretetnek,
Biztosítlak arról,
Nincsen itten helye.
Ki hát! akár merre!
(Félre) Csak ezeket a szép
Libákat sajnálom.
Az a vad csorda nép
Prédálja — jól látom.
Majd ha reánk törnek,
Talán meg is ölnék. —
És a szép libákat
Honuk alá fogják...
— Szörnyiség! oh, átok!
Látom mint borzolják
Tollukat, feltépik,
Czombjukat felfalják
Irgalom nincs nékik.

EGY CAPITOLIUMI LIBA: Óh! szent
papucs-király,

Ne sajnáld sorsunkat.
Itt a kehely igrál!
Aztán ha meguntad
Az álmatlanságot,
Megtvetjük szent ágyad:
Pihentesd csontjaid;
Capitol ajtait
Megőrizzük hiven
Mi az egész éjjen.

(A szent atya leroskad ágyára. A libák
szárnyaikat csattogtatva öröm-gágogással
távoznak.)

V. Jelenet szó nélkül történik.

(A capitolumi libák a kapitolumban
észre veszik hajnal felé, hogy Cadorna
olasz csapatai a vár kapuihoz jutottak.
Mind kimennek szép csendesen a táborba.
Mondják, hogy a pápa alszik mélyen.
Erre elkezdődik a csata és Cadorna vi-
tézei minden vérontás nélkül beveszik a
capitoliumot.)

VI. Jelenet a Capitolumban.

(A pápa, Victor Emanuel, Capitolumi
libák.)

A PÁPA. (Manóhoz.) Te mit keressz itt?
VICTOR E. Hallga... csitt!

Garibaldi Flórenczben van...

A PÁPA: Értelek. (Egymás nyakába bo-
rulnak)

CAPIT. LIBÁK. (Félre gágognak) Ezek
ugyan

Az ur szállójében

Károkat nem tesznek,
De a szép katonák
Gondjuk alá vesznek.
(Pápa, libák, Manó mind ölelkeznek.)
VICTOR EM. (pápához). És most drága,
öreg szentem,
Trónodat én majd megmentem.
Itt marad vitéz Cadornám,
Vele minden hű katonám.
Megörzik a koronánkat!
Minket az olasz nem bánthat.
Mig zug kint a bösz csöcselék
Szép Olaszthonban szerteszét,
Kiabálva respublicát,

Addig igyuk itt a torát.
Majd ha kitombolta magát,
Szépen levágjuk a nyakát.
S akkor ismét koronánknak
Fényes, dicső hatalmával
Ráülünk e hon népére.
Ez lesz a dolognak vége.
PÁPA. (megesókolja) Te vagy az én szem-
relmes fiam, kiben nekem kedvem telit.

VII. Jelenet Caprerában.

GARIBALDI. (magában) A pápa ma-
radt Rómában,

Viktor Manó van Flórenczben,
Az olasz nép új igában,
S jó, hogy én nem a tömlöczben.
Caprerában szántok, vetek,
Szőlőt, krumplit, fát ültetek.
Hej, hogy az az elvetett mag
Mindenütt hamar csirázik,
— Csak a népek sziveiben
Hajt későre s nem virágzik.
Gyümölcsét én úgy sem érem,
De munkálok, mert hön érzem,
Hogy a népek szabadsága
Gyümölcsesé lesz valahára.
Haddelhadd.

Peccavi.

Vádoltam sokszor én is őt,
Vádoltam a világ előtt;
Vádoltam a nép ezrivel:
Hogy sokszimű köpenyt visel!
Hogy mindennap elvet cserél:
Ma így, holnap amúgy beszél...
— Péter Szilágyi Virgil.

Vádoltam a világból őt,
Midőn nyiltan, szemünk előtt
Kacsintgatott lopva-lopva
A muszka konduktorokra.
Pedig ezt csak azért tette:
Hogy szilárduljon az „elve“....
— Péter Szilágyi Virgil.

Vádoltam őt — legsúlyosb vád! —
Hogy a „vörös“ ember: kofák,
Segrestyések — óh mi! ücső! —
Táborában zászló-vívó....
S hogy a „vörös“ ember végre:
A sötétség denevére....
— Péter Szilágyi Virgil.

Most látom már: vétkes vagyok;
Vétkeim — óh! — szörnyü nagyok!
Sokkal szabadelvűbb mint mi,
Sőt mint maga Garibaldi:
Az ősz hősnél — Pius látta —
Előbb vonult be Rómába
Péter Szilágyi Virgil.

Vipera.

Boldog ország!

1. Mikor Karagyorgyevits szerb fejedelmet egy kicsit kitették Szerbiából, Magyarországon jószágot vett és ide jött lakni.

2. Mikor II. Ferencz nápolyi királyt kipörköltek Gaetából: biztos forrásból irták a hirlapok, hogy Magyarországon jószágot vesz és idejön lakni.

3. Mikor Couza oláh fejedelmet kiugrasztották nem csak a trónjából, de még az ágyából is: azt irták a hirlapok, hogy Magyarországon jószágot vesz és idejön lakni.

4. Mikor a hannoverai királyt, a két három apróeseprő mediatiszált fejedelmeket nem is számítva, elűzték: azt irták a lapok, hogy Magyarországon vesz jószágot és ide jön lakni.

5. Mikor Izabella spanyol királynőnek fel kellett szedni a sátorfát: minden lap azzal volt tele, hogy Magyarországon vesz jószágot és ide jön lakni.

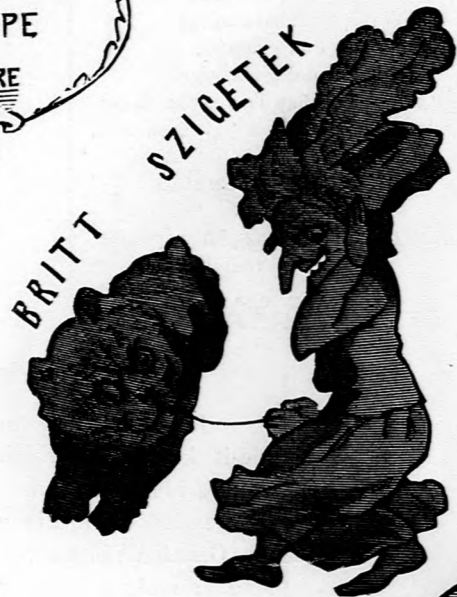
6. Most, hogy Napoleon császárságának futts, azt írják a hirlapok, hogy Türr tábornok meg van bizva, miszerint Napoleon számára nagy jószágot vegyen Magyarországon, mert az, ha eleresztik, ide jön lakni.

7. Most még csak az hiányzik, hogy ő szent-sege a pápa Magyarországon vegyen jószágot s ide jöjjön lakni. A mi pedig nagyon valószínű,
pro primo: miután az esztergomi primás most legalább is kétszer nagyobb ur nála,
pro secundo: mert előfutárja Liszt abbé már Szegszárdon van.

Akkor aztán Európa valamennyi elűzött fejedelme Magyarországon laknék. Gyönyörű compánia lenne. Heten lennének épen, mint a gonoszok.

Eddig azonban csak az első jött el valóban Magyarországra, az is be van csukva.

EUROPA
TÉR KÉPE
1871RE

BALTI TENGER

NÉMET TENGER

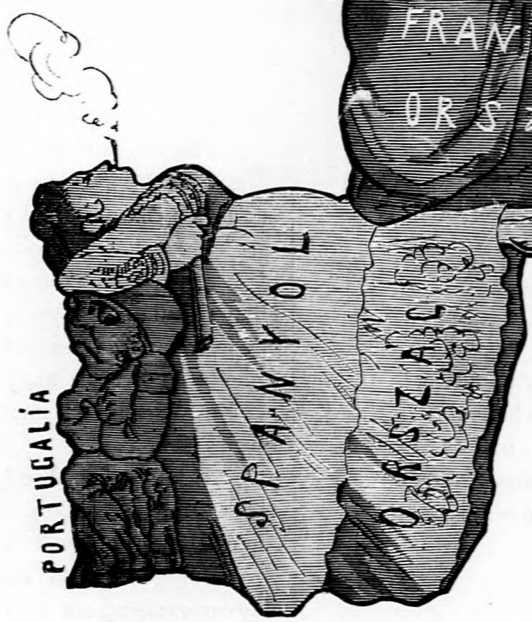

HOLLAND

KRIM

FEKETE TENGER

ADRIAI TENGER

EUROPÁI TÖRKORSZÁG
ARCHIPELAGUS

Európa jövődó térképe. (Lád szövegét a 446-ik lapon.)

Kis háboru és nagy háboru.

Eugénia futása.

Scandalum; scandálja: Vipera.

Musám! angyali szárnyaddal streifold meg a
lantost,
Ki Eugénia asszonyt most megdalni akarja. . .
Szidni akarván a sorsot, mely durva lökéssel
Bántá meg nagy Franciaország dicsteli hölgyét.
Kárhoztatván őt szigorú sors — durva futásra.
Musám! ihless meg, hogy szép Eugénia asszony
Angyali drága erényit — halld ezt emberiség
meg! —
Teljes dicséssel véve körül, megdallani tudjam.
Ám ki a lantost evvégből lágy hangra vezérel,
Musa! — mivel majd sorsnak megkoppintsam
az orrát,
Vastag hurt is tessél a lantomra feszíteni.

Első ének.

Lőn pedig egykortájt: ellepték barbarok a hős
Francia nemzet földjét dultván durva kezekkel.
Hős frankok fejedelme a bátor, erős Bonaparti
— Edzett harcban: több izben terité le a közs-
vény —
Főlpattant s kardrántva elől ment burkosok
ellen.
Messzi a háta után, de előtte a hős sereg, a
Francz.
Franciaország hős fejedelme csatába imígyen
Vitte hadát, ölvén, burkust, üzvéen a határról.
Franciaország hős fejedelme e hadban erős
volt . . .
Nem ríván föl, hogy chassépót megölténi nem tud;
— Ezt a mütétet honn is más gyakorolta he-
lyette! —
„Ámde elég a dicsőségéből, már másnak is (j)usson“
Ezt gondolta magában nagy-lelkű Bonaparté,
Ki letévé burkus lábához a kardot, imígyen
Szólván: „Ám verekedjék az ördög — —
bele untam.“

Második ének.

Mig a férj burkus veszedelmeknek közepette
Zündnádél-záporban tűr, szenved vala: addig
Honn Eugénia asszony, szép nemtője a frankok
Nagy birodalmának, roppant sok gond közep-
pette
Ország dolgával foglalkozik; oldala mellett
Herczeg Metternich, hogy visszatérle, ha rendes

Utjából eltér és lankad a női erély. — Óh!
Ily támasz szükséges a nőcskék gyöngé ne-
mének.

— Mint mondám: Eugénia asszony ügyét a ha-
zának
Vitte erélylyel sok böcs férfiú oldala mellett.
— Ám mi zaj ez, mi megérinté a fülekben a
hártját,
A mi a fülben — nagy, kicsi — mint dob van
kifeszitve?
Mindig mind közelebb jó a zaj — még kive-
hetlen . . .
..Most már egyes czifra szavak vehetők ki:
„Le véle!“

Harmadik ének.

„Engem akarnak“ — sugja a császárné — „bi-
zonyos, de
A mit tettem, azért jutalom nem kell, minek is hát
Hálatevés-akarás, én — én a gloiret nem ohajtom“
Szólt s „Fahrmer weiter“ — az ország dol-
gaiban — nó!
Ámde a herczeg, ingadozik, szükül, szepeg: „Óh jaj!
Jajj! meneküljünk gyorsan, — ha a tömeg be-
talál majd . . .
És ha ily állapot! — — óh borzasztó — —
kommoditásban.“
„Óh igaz — ugymond rá Eugénie asszony —
el innen!
Hála-tevést, a gloiret nem ohajtom el innen, el
innen.“
„Ámde így! egy szok...“ — Már közel a zaj,
lárma: „Oh végünk!“
Ill a berek — futs! Volt csak herczeg, volt
Eugénja:
Egyikök arra a másíkok erre — az orra után
— tünt.

Negyedik ének.

Nyalja a tenger nyelve Brest várának a talpát.
— Mintha csak a „Borsszem“ lett volna a
mestere ebben. —
Arróon szigetén bámul Brod(i)ek vára a légbe.
Érodick ablakiból ki lenéz a tengeri sós víz
Szülte — habokra — ki az? — — ki lehetne?
Hamilton a herczeg.
— — — Zug a bösz tenger, mint lábtyümü-
művészi gyakornok,
A mikor a mestram derekul ellábtymüvezte!

A tenger morajába az ég dörgése vegyül még.
„Légy irgalmas azoknak, a kiknek nincs föde-
lők most.“

A herceg könyörög s szeme a zivatarba te-
kint be.

„Irgalom atyja! mi az mit látok amott köze-
ledni?”

Oh egy nő ki a bős zivatarral küzdeni próbál.
Testén egyrétü ruha van csak! irgalom atyja!
Im közelít, meglátott, megszólítani ohajtna...“

„Oh könyörülj uram, óh végy hozzád!“ — esd
a szegény nő.

Végy hozzád!“ — „De ki vagy? — mondd!“ —
kérdi Hamilton a herceg.

„Szégyenlem nevemet megmondani.. drága ba-
rátom!”

— Ám: Eugénia a nevem! — Vajh befogadsz-e
— — így egy szok...?”

„Eg! Eugenia? hisz te is oly sokszor fogadál el“
És a szegény nőcskét befogadja a jószívü herceg.

Ötödik ének.

Sors jer elő csak, hadd koppintsak buksi fejedre.
Ugy-e lefőzött rutul, ugy-e Hamilton a herceg?
Kit te olyan czudarul üldözve, viharba viharból:
Most nyugszik valahol a béke malasztos ölében
S nem vágy sem koron'ra, se trónra, se fényre
se — férjre.

— S most gördülj le lepel és rejtsd el a csacska
világtól.

Országgyűlési tudósítás.

(Képzeltetés.)

Elnök. Megszüretelvé, ezennel megnyitom
az ülést.

Borlea Magam és két elvtársam nevében a
következő interpellatiót intézem a belügyminiszterhez:

Interpellatió.

Tekintve, hogy a személybiztonság már Erdély-
ben is veszélyeztetve van, a mennyiben arról ér-
tesülünk, hogy egy bizonyos Axentiu élete ellen
alávaló orv megtámadás intéztetett egy bika részé-
ről, mely a nevezettet felöklelte, levegőbe dobta s
félíg agyontiporta:

Ezennel interpelláltatik a belügyminiszter, tett-e
intézkedéseket az iránt, miszerint szigorú vizsgálat
tartassék: vajjon a fentérintett bika nem nemzeti
gyűlölködésből vetemedett-e ez orgyilkosságra, a

mi kétségtelenné volna téve, ha a vizsgálatból ki-
derülne, hogy az a bika — magyar bika volt?

Benyujtják: Borlea

Hodosiu

Babesch képviselők.

Rajner belügyminiszter. Előre gyanítva ez
interpellációnak hozzám leendő intéztetését, szigorú
vizsgálatot tartottam a szomorú eset felett. A vizs-
gálatból kiderült, hogy a kérdéses bika balázsfalvi
származásu bivaly bika volt, tehát nem magyar.

Borlea. Így állván a dolog, a belügyminiszter
nyilatkozatában sajnálattal megnyugszom.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Az egri miséri doktor háromszázhar-
mencznég fogat huzott ki a legközelebbi bucsu al-
kalmával.) Kár hogy Bismarek nem volt azon a
bucsun s így azt a fogát, a melyik Elszaszra fáj,
nem huzhatta ki.

— — (Olyan hideg van, hogy már a pénzügy-
miniszteriumban fűtenek is.) Könnyü nekik — temes-
vári fából.

— — (Miletitset a semmitőszék is elitélte
felségárulásban.) No Miletits meg majd felakasztatja
a semmitőszéket felségárulás miatt, — ha majd szerb
császár lesz.

— — Valami bolond ángliusz ujság az írja,
hogy a siami összenőtt ikrek egyikét, Eng-et meg-
ütötte a guta, de azért a másiknak, Chang-nak
kutyabaja nincs. A miből aztán a következék, az
eddigyi hypothesissel egészen ellenkezőleg, hogy az
egyik bátran meghalhat a nélkül, hogy a másiknak
is megkellene halni. — Juj, hogy megijednek erre
a hirre — Cislajthániában.

— — Egy uraság felvette a honvédhadnagy
uniformist, a nélkül, hogy joga lett volna hozzá, s
kényesen, kardesörtetve sétált végig az utcákon a
fényes ruhában. Lehúzták. — Egy burkus ispijon
pedig papi reverendát vett magára, a nélkül, hogy
joga lett volna hozzá, s úgy sétált nagy ájtatosan
végig a francia táboron a kámzsában. Felhúzták.

Nomen et napoleomen.

Hétmiljószer kiáltották
Mulkor reám: oui! oui! oui!
S most hetvenhét milliószor
Én kiáltom: jujujuj!

Magyar klasszikusok.

Eötvös József ezt írja valahol:
 „Császárról szól a francia fiának.“
 Gyulai Palikao meg ezt:
 „Hahj Róma! Róma! megalázott Róma!“
 Szégyeld el magadat Nostradamus!

A pápa a keresztényekhez:

— Fiaim! fel! mentsetek meg számomra a Capitoliumot!

A keresztények a pápához:

— Szent atyám! minket ugyan nem teszel — luddá!

Különböző székek.

Császári szék = mézsárszék; — szentszék = — izé — hm — olyan szék, a hova a nap nem süt.

Szeleburdi és Beleszurdí.

Szeleb. Vajon miért menekült Eugenia épen Londonba?

Belesz. Hiszen úgy sem fogadta még seholy — Victoria!

* * *

Szeleb. Az ur pokolban is ur. Ime, Napoleonnak fogságában is nyolczvan ló áll rendelkezésére!

Belesz. Meg is illetheti az nyolczvan ló, a ki egész Franciaországot fellovalta, s utóvégre egy ökröt magát is lóvá tette!

* * *

Szeleb. Mihez hasonlít leginkább ez a szó: „Sedan?“

Belesz. Tudja isten, talán „Sadowához!“

 Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1870.

Nyomt. az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLAK.

H I R D E T S E E K.

Csak alapos gyógyítás biztosít
 utóbajok ellen.

**Titkos betegségeket
 és
 tehetetlenséget**

(elgyengült férfi-erőt)

gyakori m. gömléseket, sőt a végképi tehetetlenséget is, katonai és polgári kórházakban sikerrel használt egyszerű módszerrel kiválóan tartós siker biztosítása mellett, bámulatos gyorsan és alaposan gyógyít (az ujonkelekezettekét 48 óra alatt) **WEISS J.** gyak. orvos és szülész, az itteni es. k. katonai főkórházban volt osztály-orvos

RENDELŐ-INTÉZETÉBEN

Pest, belváros, Sebestyén-tér 4. sz. (a „két huszárhoz“ czimzett kávéház felett) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Naponkint regg. 7 órától 10-ig, délut. 1—4-ig. Ferflak és hölgyek részére külön bemenet és külön várószoba van.

Díjjal ellátott levelekre leggyorsabban válaszol, s kívánatra gyógyszerrel is gondoskodik.

Értekezés a császári „Wiener Zeitung“
 1870. martius 23-iki számában.

Tapasztalásaim a tündér-fogpasta életrendi és gyakorlati értéke fölött.

Kizárólagos eladás **Fettel Traugott** áruházában (Kärntnerring 2. ára 1 frt 80 kr.)

A közjó érdekében, valamint saját magamért is az előttem sokfélekép magasztal: tündér-fogpasta gyors hatásáról meggyőződést szerzendő, vegyeszettel megvizsgáltam, s vele több kísérletet tevén, jelegleg annak gyakorlati értéke felett következő lelkiismeretes ítéletet adhatok:

Ezen észszerű orvos-vegyszertári alapelvek szerint összeállított fogpasta egyszerűen ment minden a fogzománczra kártékonyan ható anyagoknál. Mint több kísérlet engem megtanított, ezen pasta rövid idő alatt a fogakra lerakodott szilintelenítő anyagot feloldja, mely mint kötőanyag szolgál a fogborképződésére; ugyanezt eltávolítja, s a fogak természetes tejfehér színiét helyreállítja. Ezen eredményt azon fogaknál gyorsan láttam bekövetkezni, melyek a tisztítás elhanyagolása által már szilintelenséget kaptak. Három esetben a dohányzás következtében már erősen sárga-barnává lett fogak gyors átalakítása által egészen meg voltam lepteve. Különösen jónak bizonyult be ezen pasta a mesterséges fogak tisztántartására. Ezen tündér-fogpasta könnyedén összehuzó alkatrészei hatásukat a foghúsa is megteszik, mely maga, ha az taplós, halvány és vérsz, az erős, a nevezett rossz állományokat gyorsan eltávolítja. Ezen tündér-fogpasta tehát értékűs gazdagítása a fogak ápolása és szépítésére szolgáló szereknek, mely fogak jó állapotban úgy a férfi, mint a nő ékességéül szolgálnak.

Dr. Raudniox, L.,

Dr. Rojko, vegyészek.

Továbbá kitünő szerül van elsmerve **dr. Rabel** természetűs által **Saaron, Polaack** által **Vaskon, Gabriely V.** által **Bécsben, Bergmann** által **Prágában.** 598 647

Sajátságos ritkaság!

Amit a legnagyobb tőkevagyonnal nem lehet létre hozni, az alulírt váltóház iparkodása által mégis lehetővé tétetett és kivételesen a közönségnek odakináltatik! Hogy valaki minden bizonynyal egy **nyervényhez** jusson, szükségeltetnék egy sorsolási kölesön eddig nem huzatott sorszámait teljes birtoka. Ezen megközelítő biztosságért már kisorsolt sorszámokba (Series) tartozó **1839., 1854. és 1860-ik évi** sorsjegyek a nyilvános tőzsdén 3-szoros értékükkel fizettetnek meg.

Ezt előre bocsájtvá, tudtára adom igen tisztelt üzletfeleimnek, hogy nekem sikerült ezen ritka nyertvényi biztosságot az által elérni, hogy **100 darab**, minden eddig még ki nem adott sorsolt sorszámából, és pedig:

3. 5. 6. 7. 9. 11. 15. 17. 18. 20. 21. 26. 29. 33. 35. 38. 39.

sorszámokat.

a Comó-jövedék jegyekből

(Comorentenscheine) sikerült gyűjtenem.

Ez által a lehető legelőnyösebb módon 20 résztvevőre rendezett társjáték által alkalom van nyujtvá **20,000 frt** nyervényben részt venni.

Csak 6 frt havi részletfizetés mellett a fennérintett 100 darab mindeu még létező sorszám-beli 20 résztvevőnek oly módon adatnak el, hogy 30 havi társas-játék tartama alatt közös birtok joggal bírván, a minden huzásban okvetlen kisorsolt egynehány nyervényben egyaránt részt vesznek. Minden egyes résztvevő, eltekintve a társasjáték ideje alatt kiosztott netáni nyervényektől, az utolsó havi részletfizetés után 5 darab comó-jövedék jegyet kap, melyek még későbbi sorsolásokban részesülnek.

Több társrész (per 6 frt)

és egyszermindenkorra 50 kr bélyeg) vétele azon előnyt nyujtja, hogy az előforduló nyervények nagyobb része esik ezekre.

Vidéki bárminemű megrendelések gyorsan teljesítettnek.

☛ Sorsolási jegyzékek rendesen bérmentve küldetnek. ☛

A z e l s ő b u d a i p é n z v á l t ó h á z

AUSTERLITZ ZSIGMOND,

Budán a lánczhid mellett.